

”הגמל המעופף”

(לקוח מתוך ”לקט סיפורי תל אביב”)

זה היה לפני שנים רבות. מאיר דיזנגוף, ראש העיר הראשון של תל-אביב, היה גאה מאוד בעירו הצעירה והתוססת. הוא נהג להזמין אנשים מן העולם הגדול, והיה מספר להם בהתלהבות על העיר אשר יבנה בעתיד. האורחים שמחו לראות את התלהבותו העצומה, ובלבם חשבו כי האיש חולם בְּהַקִּיץ, וכי בחולות האלה לעולם לא יצמח דבר.

פעם אחת הגיעה ארצה, על-פי הזמנתו של דיזנגוף, קבוצה של אמריקנים מכובדים. ”הם יעזרו לנו לבנות את העיר”, אמר דיזנגוף, ”יש להם ניסיון, ויש להם אמצעים.” ראש העיר נָעִים הַהֲלִיכוֹת אַרְחָ אוֹתָם תְּחִילָה לַאֲרוּחָה כְּיַד-הַמְּלָךְ, לאחר מכן יצא עִמָם לְטִיִּל בְּתֵל-אֲבִיב. הוא הציג לפניהם את הקיים ותיאר באוזניהם את תכניותיו לעתיד.

כאשר טיילו בחולות, הצביע דיזנגוף על גבעה אחת ואמר: ”כאן ייבנה קוֹנְסֶרְבַּטוֹרִיוֹן, אשר בו ילמדו ילדי תל-אביב לנגן! וכאן, בסמוך, תוקם אוֹפֶרָה, ויופיעו בה טובי הזמרים בכל העולם.” וכך הצביע על תלוליות חול שונות ותיאר במפורט מה יהיה בקרוב בעירו תל-אביב.

אחד האמריקנים העשירים התבונן בחולות ואמר: ”בחולות האלה אתה רוצה להקים עיר? זהו מְדָבֵר. דבר לא יוכל להיבנות כאן. רק גמלים יוכלו לשוטט כאן.” על כך השיב דיזנגוף: ”כאשר נבנה – לא יראו את החולות. עוד תראה שתהיה כאן עיר גדולה ויפה, ותיירים מכל העולם יבואו לבלות בה.”

האמריקני הביט בדיזנגוף ספק ברחמים ספק בלעג, ואמר: ”אם תוכל להצמיח לגמלים כנפיים – תוכל להפוך מדבר לעיר.”

דיזנגוף שמר את המשפט המכאיב הזה בלבו. לאחר שנים, כאשר תל-אביב גדלה ושגשגה, נערכה בה תערוכה בין-לאומית מפוארת. כשביקשו סמל לתערוכה זו, נזכר דיזנגוף בדבריו הַלְעָגָנִים של האמריקאי וחשב בליבו: ’אכן, צמחו לגמל כנפיים, שהרי החולות הפכו לעיר...’ וכך נקבע לתערוכות תל-אביב סמל ”הגמל המעופף”.